ad aptetur. In undecima parte p[ri]
descriptiones pacis ponu[n]tur. S[ecun]do com
mendationes. Tercio tanguntur duode
·ij· pars. cim que ualent ad pacem habendam
Quarto tangitur de his que pacem ad
uersantur. Quinto ponitur diuisione[s]
ad pacem pertinentes. Sexto ostendi
tur quid sit beatitudo illa que commen
datur uerbo illo beati pacifici. Septi
mo quare pacifici sint beati. Octauo
quare dona huic beatitudini aptetur.
In duodecima parte tangitur de pa
ciencia persecutionum. Explicit cap[itulum].
Incipit tractatus moralis de uirtutibus. et prologus in opus sequens.

Cum circa utilia
studere debeamus exem
plo Salomonis dicen
tis cogitaui in corde
meo abstrahere a ui
no carnem meam ut animam
transferrem ad sapientiam. deuita
remque stulticiam donec uiderem quod esset
utile filiis hominum. Eccles. ij. Vtilia e[t]
iam docere debe[m]us. ex domino dicenti ysa.
xlviij. Ego deus tuus docens te u
tilia. Virtutibus uero nichil utilius
in hac uita hominibus. Sap. octauo.
Circa uirtutes specialiter uersari deberet
studium et doctrina. Precipue cum sine stu
dio et doctrina uirtus uix uel numquam habi
ta posset. Seneca. Virtus sine studio sui esse
b. non potest. Bernardus. Primum opus uirtutis est
doceri. Virtus cum humilitate uult doceri.
cum labore queri. cum amore haberi. nec
aliter uel doceri uel haberi potest. Item Seneca.
Sen. Cito nequicia surrepit difficile uirtus
inuenta est. ducem rectoremque deside
rat. sine magistro uicia discuntur.
Idem. Erubescimus discere bonam mentem.
et turpe est huiusmodi rei magistrum
querere desperandum est posse casu tan
tum bonum nobis influere. Precipua pars
philosophie est que circa uirtutes uersatur studio
sis minime negligenda. Vnde Seneca.
dicit philosophia studium est uirtutis. Cum
ego minimus de ordine fratrum pre
dicatorum desiderarem colligere aliqua
que diffuse in scripturis de uirtutibus
inueniuntur. quod cum dissuaderet t[am]
in ingenii paruitas et materie
difficultas. maxime cum grandes i[n]
genia parua non sustinent. ut ait Jo[hannes].
Preualuit superioris auctoritas
qui hoc onus michi iniunxit cui non
ausus fui contradicere. sciens quod omnis
potestas a deo est. et qui potestati re
sistit dei ordinationi resistit. Ro.
xiij. et in memoria habens illud
uerbum saluatoris. Luc. x. Qui uos
audit me audit. uerbum ammonitionis
eius dein habui ac si de celo sonu
isset. Fiduciam gerens in deo quod uellet
in ministrare quod prouinciam suam
a me dignabatur exigere. cum tamen
sciret me non ab ipso hoc habere non posse.
In castis enim laborat in doctrina uirtu
tum qui aliunde eam sperandam putat
quam a domino uirtutum. ad gloriam do
mini nostri ihesu christi qui est uirtus et sapientia
patris ausus sum aggredi tractatum uir
tutum ad utilitatem humilium. Super
bi enim dimittendi sunt sibi qui se pa

tũ cõmuniũ cor. Eccl. iiij. Dedig
nant enim sedē ad cõmunē mīsa
ē alijs scripta cõmunia cõpnētē.
Vñ eo ipō q aliq̃ scriptura huius
bz publicat̃ supbis absconditur. fa
cies enī cor nimis inflata nõ si
nit eos uidē q ab alijs uidet̃. Mt.
xi. Abscondisti hec a sapi. et prud.
et c. Supbi erubescūt aliqd dicē ex
q semel dcm̃ ē qui tamē dicat.
Sen. qd nunq̃ nimis dr̃ q sati
nõ dr̃. Verba etiā remedia mõstran
tia quibusdā inculcanda sūt. Sen. Opor
tet reminisci q mũdꝰ cogit obliuis
ci. Superbi nolūt aliquid dicē postq̃
bñ illud sciūt cū tñ Socrates inquit
ti audiā qm̃ posset optime dicē dix
erit. cū nichil dixeris nõ q bñ sciueris.
Aug. In li. de utilitate credendi. ait
sunt hõies quibꝰ cognita uilescūt et no
uitatibz gaudēt libentius discūt
q cognoscant. cū cognitio sit finis
discendi. malūt uesci q saciari.
cū finis uoluptatis sit nõ esurire
nõ sitire. Nec de solis scripturis sa
cris testimonia uolui assumē. in
ope isto sz etiā de scriptis plor. utēs
ubi sen. in aliena castra transiēs nõ
tanq̃ transfuga. sz tanq̃ explorator
nõ hec reprehensibile sic enim dicit. Aug.
in lib. de doctrina xpiana. Si phi aliq̃ uã
et fidei nr̃e accõmoda dixerūt nõ solū
formidāda nõ sūt. sz etiā ab eis tanq̃
ab iniustis possessoribꝰ in usum nr̃m
uendicanda et Exo. xii. egyptij. abe
bis precepto dñi spoliatur. In pmo ū

opis de uirtute in cõmuni aliq̃ tangē
uolui. Scđo psequs de trib; uirtutibz
theologicis. Tercio de. iiij. cardina
libꝰ uirtutibz. Quarto de donis. Quinto de
beatitudinibꝰ. Explicit prologꝰ. Incipit trac. de virtute
i. cap. Qd oportet virtutē cõmendari. Virtus
Si separauis preciosũ a uili. q. os me
um eris. Ie. xv. preciosũ ē aīa. prouer.
vi. Mlr̃ animā uiri preciosā rap. io. filius
dei se ipm̃ preciũ aīarũ posuit ne aīe
nob uilescēt. preciose etiā sūt uirtutes. B.
Ie. nõ sūt opes sz uirtutes q̃s secū cõscīa
portat ut imppetuũ diues fiat. ui
le uõ ē corp. aīe. n. pond ac pena ē. ut
ait Sen. imo q plus ē sacē ē im
mundicie et materia ppinq̃ uermiũ.
Mac. ii. Gla impij stercus et uermis.
gloria impij uocat̃ corpalia et sūt
bona temporalia q preciosiora uidentur.
qz fcđm. B. in qdam sermone de
aduentu. Aurũ et argentũ sūt t̃ra ru
bea et alba q solꝰ error hõim facit. aut
magis reputat preciosa. sap. vii. Oē au
rum cõparatõe ipsius arena ē exigua.
et q̃i lutũ estimabit̃ argentũ in cõsp
tu ipī. Q uili separat q preciositatē uir
tutũ ostendit et tpalium uilitatē
et aīam ab amore tēpaliũ se iūgit
et ad amorem uirtutũ inducit et tal' q̃i
os dei ē. Saluator. n. os suũ apiēs doc
trinam suā a cõtēptu temporaliũ incoa
re uolēs. Mt. v. Bi paupes et c. et de a
more uirtutis subiūxit. Beati q esu
riūt et siciūt iusticiā et c. Vñ doctria q
cõtēptũ tēpaliũ inducit ad amorē
uirtutis alliciē q̃i pcessisz ex ore dei